Aftenbladets Oplag
er daglig ikke under
35,000 Ekspl.
DEN LYSERØDE
36,500.
Paa Lotteridage og naar
større Begivenheder kræver
det, øges Oplaget op over
40,000 Ekspl.

Aftenbladet.

Abonnement.
Indenbyes pr. Kv. Kr. 1.75
Udenbyes „ „ „ 2.25
Annoncer:
Tekst-Annoncer i Kr. pr. L.
Forside . . . . 30 Øre „ „
Indenfor . . . . 20 — „ „
Forlystelser . . 25 — „ „
Bagside . . 15 — „ „
For spec. Placering 50 mere.

Ekspedition: Landemærket 3.
Telefon: Central 1103.

2 Øre. Onsdag 13. April 1910. 2 Øre.
Nr. 8954.

Redaktion: Landemærket 3.
Telefon: 4193.

Har De Tandpine
brug Chr. V. Mendes berømte
DENTIN
som hurtig stiller de heftigste
Smerter. Faas i Glas à 45 Øre.
Kronprinsensgades ny Materialh. 9
København K. — Telefon 8418.
Indregist. Forlang udtrykkelig „Chr. V. Mendes Dentin"

Møbler
Specielt: Montering af 2 og 3 Værelsers Lejligh. Absolut Garanti. Rimelige Salgsvilkaar. Sølvg. 104 v. Fredensbro) og Borgergade 32.

F. Thomsens
Musikvarelager
Tel. 2203. St. Kongensg. 21
Afbetaling

uden Udbetaling,
A. Nordheim,
Absalonsgade 22.
Største Udvalg af Grammophonplader

Ministeriet Zahle foran Katastrofen.

Samles der Dynamit under Taburetterne?

Politiske Rumlerier.

Grev Andersen, det vil sige den meget- og hurtigttalende fynske Højreredaktør, som Kertemindekredsen har sendt ind i Folketinget, fandt, som den blinde Høne, ved Finanslovens 3. Behandling et Guldkorn.

Han sagde: at naar Ministeriet Zahle fik et Mistillidsvotum, skulde det øjeblikkeligt gaa sin Vej. Det havde ingen Ret til først at opløse Folketinget og udskrive nye Valg. Det skulde da være at Kongen i Forvejen havde givet Lov dertil ellers ikke. „Nationaltidende" har derefter uden videre paastaaet, at Ministeriet Zahle slet ikke skal have Lov til at regere længere eller udskrive ny Valg og udsætte Landet for den Ulykke at miste de dejlige Militærlove, som det kostede saa meget at faa gennemført sidste Sommer.

Hr. Zahle skal uden videre sættes fra Bestillingen enten han synger eller piber.

Nu vil Nytget vide, at dette Stykke i de nærmeste Dage vil blive opført paa vor politiske Scene.

Ministeriet vil, siges der, i næste Uge faa et Mistillidsvotum og skal tvinges til at gaa med det samme. Og derefter faar vi uden videre et nyt Ministerium, som vil holde Lovene lovalt, det vil sige bygge videre paa Militærlovene fra sidste Sommer.

Saa vil der først blive god Gang i Tøvlerne!

Vi skulde altsaa hverken have Folketingsopløsning eller ny Valg i Sommer!

Men lad os nu se det, før vi tror det. Det kan dog være at Grev Andersen og Højre har forregnet sig.

For Resten hedder det sig nu, at Rigsdagen bliver hjemsendt St. Bededags Aften. Det passer meget bedre! Højre og alle det frisindede Ministeriums Fjender trænger mest af alt til at holde stor Bods- og Bededag til Afsoning af alle deres Synder og Vildfarelser.

Mammon-Tilbedere.

Et Kaploeb for Aktier i Gummi-Plantager.

Scene udenfor Børsen i London.

London-Børsen er en sand Spillebule i disse Dage, en Bule, der gør langt større Skade end de smaa Saloner med grønne Borde, som lysfky Spillevarter gemmer bort i afsides liggende Gader. Paa London-Børsen er der nemlig højt Spil, man vover ikke, som i den lysfky Spillebule en Krone for at vinde de hundrede, nej, man ofrer Formuer for at tjene Formuer, faar i et Øjeblikks pengegrisk Rus Gummi-Aktier skruet op til fabelagtige Priser, til Værdier, som de ikke har og ikke kan have — et fordærveligt Spil selvfølgeligt, der bringer Rigdom til de faa og sikkert, som Solen staar op, fører til Ruin for de mange, der drister sig ud i Børsspillet.

Iveren for at sikre sig disse Aktier, der under normale Forhold bringer et godt Udbytte, har ogsaa været voldsom og uden Lige i Børsens Historie. Saa stor Rift har der været om dem, at man selv udenfor Børsens Indgang sloges som hylende Vilde for at sikre sig Lykke og Rigdom gennem en Gummi-Aktie.

Og naturligvis steg Aktierne, steg til hidtil ukendte Højder, saa man endogsaa betalte dem med en Pris, der var 3000 pCt. højere end den, som Aktien oprindelig lød paa.

Opvaagningen efter dette vilde Børsspil bliver sikkert uhyggeligt. De koldt beregnende, alle de gamle Børsræve, der kender Rumlen og sælger ud, naar Lidenskaberne gaar højest og Priserne furrer op, de vil sikkert vide at hytte sig. Ikke en Gummi-Aktie vil de eje, naar nu Eftersmækket kommer og Gummi-Aktiernes falskelig opskruede Værdi begynder at dale.

De mange godtroende derimod, de, der lod sig rive med i Kaploebet for Aktierne — paa dem venter nu Ruin og Ødelæggelse, naar Børsens Vande igen bliver stille og Gummi-Aktierne paany faar deres virkelige Værdi.

Berth.

Den brogede Rubrik

Prins Albert af Prøjsen var en Gang indbudt til Middag hos en Oberst. Dennes Bolig laa et godt Stykke fra Landevejen, og da Prinsen var kommen ind i den mørke Allé, som førte dertil, dukkede pludselig en Tjenestepige op. Inden Prinsen fik sagt et Ord, havde hun omfavnet og kysset ham og stukket en lille Pakke i Haanden paa ham.

— Her er 25 Øre og en Kurv. Jeg kan ikke komme i Aften, fordi vi har Fremmede, hviskede hun i hans Øre og forsvandt lige saa hurtig som hun var kommet.

Den overraskede Prins fortsatte sin Vej og fik da Øje paa en Soldat, som stod ved Porten, og spurgte ham, hvem han ventede paa.

— Jeg venter paa min Kæreste, Deres Højhed! svarede Soldaten.

— Hvor tjener hun? spurgte Prinsen.

— Hos Obersten, Deres Højhed.

— Aah, saa er jeg nok kommen til den rette. Her, min Søn, er 25 Øre og en Kurv fra din Kæreste, som bad mig sige, at hun ikke kunde komme i Aften, fordi hendes Herskab har Fremmede.

Da han saa, at den arme Soldat var ude af sig selv af Forskrækkelse, føjede han venligt til:

— Din Kæreste gav mig ogsaa et Kys, men det kan jeg jo ikke give Dig. Derfor har Du her tre Kroner i Stedet.

Den engelsk Fragtdamper »Indrani« løb forleden ind i Bostons Havn. Skibet kom fra Singapore, hvor det foruden andet Gods havde taget et Bur med seks kæmpestore Pythonslanger om Bord. Denne Ladning blev skæbnesvanger for Besætningen.

Den største af de giftige Slanger, som havde en Længde af 10 Meter, lykkedes det at slippe ud paa Dækket, hvor den i fire Dage var Skibsbesætningens Skræk. Alle Mandskabets Anstrængelser for at faa fat paa Slangen var forgæves. Da den først blev arrig og styrtede sig over en ung Matros, borede denne et Stykke Træ ind i dens Svælg. Pythonslangen rasede derefter omkring paa Dækket og saarede flere Matroser. Situationen tilspidsede sig, da Kaptajnen ikke vovede at skyde den ham betroede Slange, er den blev saa kritisk, at Slangen fuldstændig beherskede en Del af Dækket og stillede sig i Kamppositur, saa snart et Menneske nærmede sig.

Der blev da intet andet tilovers for Besætningen end at barrikadere den Del af Dækket, paa hvilken Slangen befandt sig. Saaledes stod Sagerne, da »Indrani« lagde til i Boston, og Kaptajnens første Opgave var nu at søge efter en Slangetæmmer, som lokkede Dyret ind i Buret til dets fem Kammerater.

Paa en Kirurgkongres, som i disse Dage afholdes i Berlin, foreviste Dr med. Hahn fra Nürnberg en »Symaskine for Mavesyning«. Det lyder næsten utrolig, men det er altsaa nu Tilfældet, at naar man er gaaet i Stykker, kan man blive syet sammen paa Maskine.

Forøvrigt har Maskinerne holdt deres Indtog paa flere andre kirurgiske Omraader. Men paa Kongressen udtaltes det, at Maskinerne dog vanskelig vil kunne erstatte Kirurgens øvede Haand.

Den gamle Høvding for Chippev-Indianerne, Bay Mah Ji-Skung, rejste nylig til Washington for at hilse paa Præsident Taft, »den store hvide Høvding«, og døde dèr under ejendommelige Omstændigheder.

Høvdingen, som paastodes at være næsten hundrede Aar gammel, havde kun ringe Kendskab til det civiliserede Liv, og da han paa sit Soveværelse saa et Gasblus, troede han, at det var en forbedret Form af et Tællelys.

Da han havde gjort sig i Stand til at gaa til Sengs, blæste han Blusset ud, men skruede ikke Hanen om. Man fandt ham næste Morgen død i Sengen.

Kosakken

Pugatschoff,
som skal slaas med Bech-Olsen.

Iaften skal Bech-Olsen altsaa atter paa Madratsen. Den aflange Kosakhøvding har jo svoret at slaa ham i Jorden med begge Skuldre nedad, og Bech-Olsen mener, at det vil han alligevel nappes med ham om. Vi bringer her et Billede af Kosakken Hr. Pugatschoff, der, som man ser, nok kan staa Maal med Bech-Olsen i Korpus, men som næppe er saa durkdreven. Og det kan jo ogsaa have sin Betydning.

Morgen-Interview med Bech-Olsen.

Bech-Olsen kom her til Byen i Morges Klokken 9. Vi tog ham i Telefon og spurgte, hvordan Udsigterne var.

— Ikke helt daarlige. Ganske vist, siger den tidligere Bryderkonge, nuværende Cirkusdirektør, det er ikke den gamle Magnus Bech-Olsen, der nu skal paa Brædderne; men Herregud; man kan jo ikke blive ved at være ung, smuk og slank; men jeg skal alligevel gøre, hvad jeg kan, mere kan Folk da ikke forlange. Og jeg tror det er med mig som med en gammel Cirkushest: Naar den hører Musiken, saa danser den. Der skal i hvert Fald nok blive Dans paa Madratsen iaften, selv om det saa ogsaa skal blive mig, der først danses træt.

Cook.

Har han ikke været paa Toppen af Mc. Kinley Bjærget.

3 Bjærgboere paa Toppen.

I et Privatbrev til „Aftenbladet" forleden fra en Danser, der boer i Fairbanks i Alaska fortalte vi, at nogle Mænd fra Byen var draget til Toppen af McKinley-Bjærget for at se efter om de kunde finde Spor af Cook.

Nu telegraferes til „Aftenbladet":

Fairbanks (Alaska), 12 April. En Ekspedition, bestaaende af 3 sagkyndige Bjærgboere, begav sig for nogen Tid siden ud paa en Bestigning af McKinley-Bjærget for nærmere at undersøge Cooks Paastand om at han havde naaet Toppen. Ekspeditionen naaede Toppen den 3. April, men fandt ingen Spor af, at Cook havde været der.

Rudolph Berghs Hospital.

Vestre Hospital omdøbes.

En Kreds af Læger har henvendt sig til Kommunalbestyrelsen med Anmodning om, at Vestre Hospital maa blive omdøbt til „Rudolphs Berghs Hospital".

Dette er nu baade Magistraten og Borgerrepræsentationen gaaet ind paa. Selvfølgelig med Glæde. For det første har Benævnelsen „Vestre Hospital" ikke nogen særlig god Klang, fordi dette Sygeinstitut har været knyttet til Prostitutionen. Men forøvrigt vil man naturligvis gerne være med til at skabe et synligt Minde for den Autoritet, Professor Rudolph Berg, som virkede paa Hospitalet fra 1885 til sin Dødsdag.

Naar man lytter til Jordens Stemme.

Vort lille Billede viser Direktøren for Ætna-Observatoriet Professor Ricco ved et vigtigt og sjældent videnskabeligt Arbejde. Han lytter efter den underjordiske Larm, der gaar forud for eller ledsager Vulkanens Udbrud, og benytter hertil et Instrument, der ligefrem optager Lydene og registrerer dem efter Styrke.

Professor Ricco vil prøve paa at naa til det Resultat, at han af den underjordiske Larm kan forudsige et Udbrud og ogsaa faa Besked om, hvor stærkt det vil blive.

Tre Hekse paa et Kosteskaft.

Det nyeste paa de udenlandske Variete-Scener

„Tre Hekse paa et Kosteskaft" er et Variteenummer, der har vakt megen Opsigt i Udlandets Storbyer. Det kaldes ogsaa „Levende Porcellæn", da det er en tro Gengivelse af Maleriet paa et berømt Stel af Meisen-Porcellæn. Der er kun den lille Forskel, at paa Porcellænet er Heksene gamle Kællinger, der rider paa deres Kosteskaft henover en slumrende By, medens de i Varietéens Gengivelse er nogle allerkæreste unge Piger, som uden Kosteskaftet ogsaa kunde fortjene Navnet af Hekse, da de forstaar at sætte Hjærter i Brand og gøre Mandfolk spiltosede.

Et nyt Familiedrama.

En Dekorationsmaler i Bjælkes Alle vil myrde sin Hustru.

Han tilføjer hende to Stik i Ryggen med en Skræddersaks.

Brændevinen igen.

I Gaar Eftermiddags ved 4-Tiden kom en yngre Kone styrtende henad Bjælkes Allé med en af Rajeri fraadende Mand i Hælene.

Han svingede en stor Skræddersaks i Haanden og udstødte frygtelige Trusler, og hun raabte i skingrende Skrig:

— Min Mand vil myrde mig! Han myrder mig!

Mens hele Nabolaget kom i Oprør, søgte den forfulgte og rædselsslagne Kone Tilflugt i Ejendommen Nr. 24. Nu var Manden imidlertid kun faa Skridt fra hende, og uden Maal og Med styrtede hun ind i Gaarden, hvor hun sank halvt afmægtigt om.

Her foer Manden til og greb hende i Struben med den venstre Haand, mens han med den højre hævede den store Saks og jagede den to Gange ind i Ryggen paa den stakkels Kvinde.

Paa dette Tidspunkt ilede en dér i Ejendommen boende Rørhandler Christiansen til, og hans høje Raab fik den rasende Mand til at forsvinde. Med den bloddryppende Saks i Haanden forsvandt han ud paa Gaden — og tog Flugten.

Konen, fra hvem Blodet flød, blev baaret ind hos en Vognmand Olsen i Nr. 17, og Dr. Bitsch fra Nørrebrogade 140 blev tilkaldt pr. Telefon.

Alle troede, at det var ude med Konen, og Lægen mente ogsaa, at det gjaldt Livet. Han anlagde en foreløbig Forbinding og fik skyndsomst den Saarede kørt til Kommunehospitalet.

Da hun her blev taget under Behandling, kom hun heldigvis snart til Kræfter, og Lægerne konstaterede, at Stikkene ikke, som man først troede, havde naaet Lungerne.

Efter nogle Timers Forløb gav Lægerne endog efter for Konens Bønner om at komme hjem til sine Smaa, og hun blev befordret til sin Bopæl, Bjælkes Allé 18, 3dje Sal.

Hendes fire smaa Børn havde en Svigerinde i Nr. 50 taget sig af. Hertil blev hun straks efter selv bragt og taget under kærlig Behandling.

Den ubændigt rasende Mand, der havde begaaet dette morderiske Attentat paa sin Hustru, er en noget over fyrretyveaarig Dekorationsmaler Fischer. Han roes for at være helt talentfuld i sin Profession, men han har en aanske ustyrlig Karakter og han har ofte mishandlet Hustruen.

I Gaar yppede han atter Klammeri med hende, og pludselig greb han den omtalte Skræddersaks og søgte at jage den i hende, idet han udbrød:

— Jeg skal myrde Dig!

Hun undveg hans Angreb, og nu udspandt den Scene sig, som vi her har beskrevet, idet Konen rædselsslagen styrtede ned ad Trapperne og ud paa Gaden.

Politiet har siden i Gaar Eftermiddags søgt efter den halvgale Dekorationsmaler, men endnu i Formiddags var det ikke lykkedes at finde ham.

Hvad Husbeboerne fortæller.

Fischer vilde kvæle Konen i Hjemmet.

Vi har nærmere forhørt os om Dekorationsmaler Jens Fischer. Husbeboerne og andre meddeler os følgende:

Fischer, der for Tiden arbejder paa Paladshotellet, har været gift i elleve Aar med sin Hustru, og de har tre Drenge og en Pige. Den ældste er 10 Aar, den yngste 4.

Han har været 5—6 Gange i Amerika. Han er af den Slags Mennesker, der ingen Ro har paa sig. Men naar han har været borte, har han sendt Penge hjem til Konen, og han har Penge i Sparekassen.

Konen syr Kaaber for Andrea Schmidt.

Fischer er Kvartalsdranker. Særlig naar der har været lidt i Vejen imellem dem, drikker han. Han er overnervøs, overmaade hidsig, men han er god imod Børnene. Man har haft det Indtryk, at han og Konen gennemgaaende levede meget godt sammen.

Blot raabte Fischer ofte højt. Saaledes i Gaar. Da hørte man ogsaa nogen løbe rundt om Bordet, men først senere erfarede man, at han løb efter Konen for at kvæle hende.

Han fik virkelig fat i hende og gjorde tildels Alvor af sin Trusel. Men saa blev han bange og vilde hente noget Vand til hende. Det var dette Øjeblik, Konen benyttede sig af til at forsvinde. Men saa tog han Skræddersaksen, der lige var sleben, og styrtede efter hende.

I Aftes var Manden hjemme og tog Sparekassebogen. Paa det Tidspunkt har han dog ikke kunnet faa Pengene udbetalt.

Det har selvfølgelig været hans Hensigt at rejse bort.

Samtale med Konen.

Hun gaar i evig Angst for at blive myrdet af Manden.

Han har truet hende med Revolver.

Vi har dernæst haft en Samtale med Fru Fischer, som endnu laa hos Svigerinden i Nr. 50. De to ældste Børn havde Fru Fischers Søster taget sig af.

Hun var meget lidende, trak kun Vejret under store Smerter og var paa det rene med, at hun i Dag atter maatte indlægges paa Hospitalet. Ungerne var naturligvis alligevel blevne ramte af Saksens Spidser.

Hun vilde ogsaa gerne paa Hospitalet af den Grund, at hun var i evig Angst for, at Manden skulde myrde hende. Han har ogsaa truet hende med Revolver.

Tidligere var det godt, naar hun tjente 6 Kr. om Ugen. Nu kaldte han hende doven, fordi hun kun tjente 22 Kr.! Selv bestilte han ingen Ting halve Aar ad Gangen.

Det var hendes eneste Ønske, at han maatte faa Lejlighed til at stikke af. Ellers slog han hende sikkert ihjel en skønne Dag!

Fischer havde nogle Timer efter Dramaet indfundet sig her hos Svigerinden, i Bjælkes Alle 50, hvor Fru Fischer laa. Men man turde ikke kalde ham op.

Generalstrejke og Gadekampe.

Militæret tilkaldes.

Fra Paris telegraferes i Aftes, at en Række Meldinger af ret alvorlig Karakter var indløbne fra Marseille, hvor nu 35,000 Mand har fulgt Opfordringen til Generalstrejke. Præfekten har saaledes anmodet om, at der maa blive affendt et Kyrasserregiment og et Husarregiment til Marseille samt 500 Gendarmer, deriblandt 300 beredne. Sekretæren ved Metalarbejderforbundet er bleven arresteret for Ophidselse til Strejke. Ved Sammenstødet mellem Politiet og de Strejkende i Marseille er to Betjente blevne saarede. I Præfekturets store Gaard holdes 2 Eskadroner Husarer, 1 Bataillon Infanteri og flere Hundrede Gendarmer og Politibetjente rede til at skride ind. Arbejderne har vedtaget at fortsætte Strejken, til Sømændene har faaet deres Krav opfyldte.

En Urtekræmmer drikker Gift og dør.

Urtekræmmer Viggo Jørgensen paa Hjørnet af Kalkistevej og Nørre Alle i Vanløse tømte forleden en Flaske med Gift. Paa Vejen til Hospitalet døde han. Motivet menes at være økonomiske Sorger.

Han efterlader sig Hustru og fem smaa Børn.

Beboerne i Vanløse er gaaet i Gang med en Indsamling til Enken.

Kendt Forfatter afsløret som Røverhøvding!

Den tyske Forfatter Karl May stod i Gaar for Domstolen i Berlin som Hovedperson i en opsigtvækkende Proces, der nu har fundet sin Afgørelse.

May er en rig Mand, der indenfor sin Bekendtskabskreds betragtes som Millionær. Han har desuden et ret anset Navn som Forfatter, er Ven med Kongen af Sachsen og har spillet en Rolle i det offentlige Liv i Dresden.

Men saa blev han af den sachsiske Socialistfører Lebius beskyldt for at være identisk med en for 40 Aar siden kendt Forbryder, der optraadte som — Røverhøvding i de sachsiske Bjerge! Lebius paastod endvidere, at Karl May har afsonet to Tugthusstraffe, samt at han har begaaet talrige Forbrydelser.

Som Følge af disse Beskyldninger anlagde Karl May Injuriesag mod Lebius. Denne Proces fandt i Gaar sin Afslutning med, at Lebius blev frikendt, fordi han havde været i Stand til at præstere Bevis for Sandheden af sine Beskyldninger!

May er saaledes stemplet som en straffet Forbryder, hvilket har vakt uhyre Opsigt, ikke blot i Dresden, men tillige i Berlin, hvor han ogsaa var en velkendt Personlighed.

Mays Bøger, nogle æventyrlige Romaner, er oversatte paa dansk og ganske godt kendte her hjemme.

En gammel Kone ihjelkørt af Toget.

Vejle, 12. April. I Morges fandtes paa Banelinjen ved Nutzhornsgade en gammel Kone, som var bleven overkørt af et af Nattogene. Hun havde faaet et Slag i højre Tinding og begge Ben afkørt. Det viste sig at være Postkonduktør Hansens nogle og halvfjerdsaarige Hustru. Hun var syg, og man mener, at hun i et Anfald af Nervesvækkelse er gaaet ud paa Banelinjen udenfor Huset, hvor hun er bleven overkørt af Toget. Kl. 8 i Morges afgik hun ved Døden.

Den falske Venus.

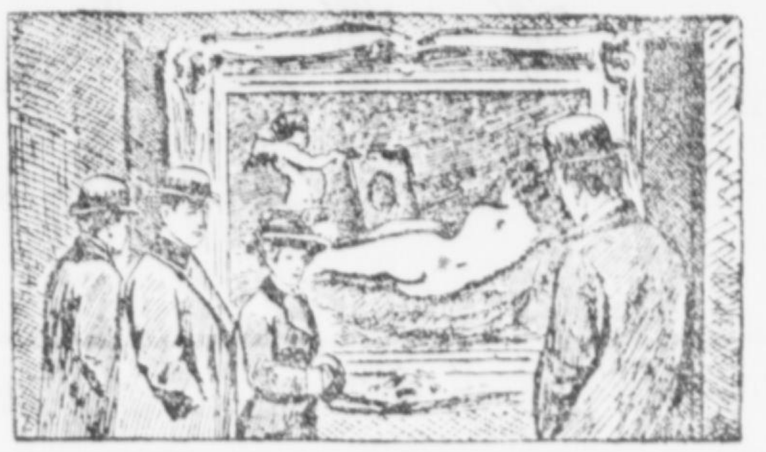

Tilskuere foran „Venus med Spejlet".

Kampen om Flora-Busten, som Leonardo da Vinci skulde have lavet, men som Englænderne fortalte var lavet af en engelsk Kunstner, er nu blevet afløst af en Strid om et Billede af Velasques. Det er Londons Nationalgaleries dyreste Smykke og har i sin Tid kostet en Million Kroner. En bekendt Kunstkritiker hævdede at »Venus med Spejlet«, som Billedet benævnes, ikke var af Velasques men kun en Kopi efter ham. Nu har en anden Kunstkender Justi, der gaar for at være Verdens bedste Velasques-Kender, imidlertid erklæret, at Billedet er saa ægte, at han endogsaa vil erklære det for at være det bedste Billede, Velasques nogen Sinde har malet.

Og nu slaas man altsaa om det; men i Londons Nationalgalleri fortryder man foreløbig ikke den Million, man har givet for Venus.

Kampen mellem Pugatschoff og Roepel.

En blodig Tirsdag i Cirkus Variété.

Kampen mellem Kosakken Pugatschoff og Tysk-Amerikaneren Roebel i Aftes blev uforglemmelig. Dagen i Gaar vil man mindes sammen med den Dag, man blev forlovet og den Dag, da Byfogden første Gang gjorde En den Ære.

Det begyndte med at Pugatschoff bed det ene Øre af Roebel. Han svarede med at bide et Par Fingre af Kosakken. Da var man klar over, at det var to Menneskeædere, der var i Kamp. Folk satte sig glade til Rette med et blodtørstigt Smil om Læberne; nu gjaldt det altsaa hvem af dem, der vilde blive totalt ædt af den anden.

Efter femten Minutters Kamp slyngede Kosakken sin Modstander ned i Orkestret, hvor han knuste 2 Musikere og en Stortromme. Ofrene blev baaret bort og Kampen fortsattes. Ti Minutter efter tørnede de to Kæmper mod Dommerbordet. Bordet og tre Stole blev knust. Resultat: Tre Saarede og to Savnede.

Kampen gik sin Gang. Fem Minutter efter rev de Kulisserne ned, Klokken 11.45 faldt Bagtæppet.

Tilskuerne havde efterhaanden naaet den højeste Grad af Ophidselse. Man raabte, skreg, dansede og sang. Man stod op paa Borde og Bænke. Fædre løftede deres Børn op, for at disse Øjeblikke kunde præge sig med uudslettelige Træk i deres Erindring.

Saa — der fløj Roebel gennem Verdensrummet som en løssluppet Komet! Han knuste igen tre Stole og desuden to skikkelige Brydere, der sad paa dem som Tilskuere og slet ingen Ting havde gjort. Han stog den ene Pille, der bærer Taget, skæv, saaledes at Cirkusbygningen set ude fra nu ligner det skæve Taarn i Pisa.

Men Kampen fortsattes. Klokken 11.55 knuste de de elektriske Lamper, saa at der blev Mørke paa Scenen. Men deres Øjne lynede, og disse Lyn var tilstrækkelig stærke til, at man kunde se ved dem.

Endelig Klokken 12.05 slagtede Kosakken sin Modstander. Han skruede sine Arme om ham og kvalte ham ganske langsomt. Det saa ud, som naar en Spækhøker presser Grisesylte. Da han havde udaandet, rullede han ham ind i Bagtæppet og bar ham bort, medens Gottschalcksen spillede Chopins Sørgemarch.

Efter hvad vi erfarer vil Ofrene for den blodige Tirsdag i Cirkus Variété blive begravet i en Fællesgrav paa Bispebjerg Kirkegaard.

Nelson.

Brækket Halsen.

Vejle, 12. April. Mælkekusk P. Thomsen, Sødover Mark, var i Søndags Eftermiddag gaaet op paa Stænget i Laden for at kaste noget Halm ned til Kreaturerne. Han styrtede ned og brækkede Halsen. Thomsen efterlader sig Enke og 9 Børn.

Fru Asta Moller dræbt sig.

Fru Asta Møller, en 35-aarig Dame, der var Indehaver af Pensionatet paa Strandboulevarden 91, 3. Sal, har i Gaar Aftes taget sig selv af Dage. Fruen blev fundet af Viceværten i Køkkenet. Hun laa paa Gulvet med Gasslangen op mod Munden.

Den tilkaldte Læge erklærede, at Døden forlængst var indtraadt.

Paa et Bord i hendes Lejlighed fandt Politiet en Del Breve, der var adresseret til hendes Paarørende, og som vel sagtens giver Forklaring paa det saa gaadefulde Selvmord.

Morgen-Nyt pr. Telegram.

Ritz. Bur.

Automobilulykke.

Berlin, 13. April. (R. B.) Da Ritmester Fahrenholtz i Gaar Eftermiddags var paa en Automobiltur med sin Kone og 2 Herrer, førte Automobilet i Pichelsberget mod et Træ. Fruen blev dræbt, medens de øvrige Passagerer slap med lette Saar.

Arbejderne udelukket i 6 Byer.

Berlin, 13. April. (R. B.) I Gaar begyndte de nye Forhandlinger mellem Repræsentanter for Arbejdsgiverne og Murerne og Murarbejdsmændene. Forhandlingerne varede i 6 Timer, men førte foreløbig ikke til noget endeligt Resultat. Imidlertid har Arbejdsgiverne givet Ordre til at erklære Strejken ogsaa i Dresden, Halle, Königsberg, Lybeck, Magdeburg og München.

Ude i Verden.

Automobilulykke.

Til „Lokalanzeiger" telegraferes fra Krakau: Paa Vejen mellem Sambor og Dulla væltede i Dag en Automobil og styrtede ned i en dyb Grøft. 3 Passagerer blev dræbte og 7 saarede.

Flyvningsulykke.

Paris, 12. April. Fra Mourmelon le Grand meldes, at Greb Verneuil er styrtet ned med sin Flyvemaskine og bleven haardt kvæstet.

Drukne Kvinder paa Kapitolium.

„New York Herald"s Pariserudgave meddeler, at der i Fredags ved Hjemsendelsen af den lovgivende Forsamling i Staten New Jersey forefaldt følgende ejendommelige Optrin.

En Del berusede Kvinder skaffede sig Adgang til Udvalgsværelserne, hvor de gav sig til at danse paa de store Borde. Nogle af Politikerne applauderede, medens andre var mere betænkelige ved Situationen. Imidlertid vedvarede Lystigheden til Daggry, da Kvinderne ravede fra Kapitolium, eskorterede af nogle af deres Beundrere.

Gennem Byen.

„Københavner-Poesi".

Aae.

Paa Vesterbro Hr. Wilcke gik,
Fornam paa Issen Solens Stik,
Da pludselig med ét han saa
Den vidtberømte Læge Aae.

Tandlægen gnider Hænderne,
Bevæbnet indtil Tænderne.
Den Læge han var vældig raa,
Saa Wilcke maatte raabe: Aae!

Og Aae, der er i Krigshumør,
Paa gamle pæne Wilcke klør,
Til Sorg for Publikummerne
Gi'er Tandlægen ham paa Gummerne.

Der ser man, mange Bække smaa
Kan føre til den kække Aae!
Men wilcke Grunde kan der være,
Ja, spe'r De bare Wilcke, kære.

Schøne.

»Komedianter«.

Det hører sikkert til Sjældenhederne, at der op af et Teaters Staffage pludselig dukker en ung Mand, der afslører sig som Teaterskribent.

Saadan er det imidlertid gaaet Svend Rindom, Præstesønnen fra Nørrebro.

I adskillige Aar er han nu gaaet paa Casinos Scene og har været med til at danne Rammen om de andre. Aldrig var han saa heldig at faa Roller, saa der blev aldrig Lejlighed for Kritikerne til at fastslaa hans utvivlsomme Talent. Herover maa han være bleven gal i Nødden og har tænkt som saa: Verden er ond; men man kan vel dæmme op mod Ondskaben! — Og saa har han paa en eneste Nat skrevet det Stykke, han har betitlet »Komedianter«, og som Direktøren fandt var spillelig Folkekomedie. Maaske nok lidt ubehændigt, ungdommeligt; men Bangs Pennestreg kan jo gøre Underværker.

Nu er han naaet saa langt frem mod Berømmelsen, at Casino er begyndt Prøverne paa hans Værk, der som sagt er Folkekomedie, og ikke en Satire over de Scenens Børn, der er med til at danne Ramme om de andre, og om hvem Svend Rindom maatte kunne skrive et udødeligt Skuespil med bitre, svidende Repliker.

Premieren falder straks efter Jacques Wiehes Jubilæumsforestilling.

—o—

Glarmester G. Nielsen og Hustru, Saxogade 23, kan i Dag fejre deres Sølvbryllup.

Postekspedient Olaf Petersen holder 1. Maj Bryllup med Frk. Sofie Eggerisen.

Proprietær Aaris paa Aaboulevarden kan den 28. fejre sit 25-aarige Forretningsjubilæum.

Provinsbladene fortæller, at Grevinden af Bagsværd, hvis Slot »Aldershvile« gik op i Ild og Røg, nu har faaet udbetalt en Assurance-Erstatning paa 250,000 Kr. Fru Evans havde imidlertid gjort Fordrang paa en halv Million, og vi tror heller ikke, hun vil nøjes med mindre.

Den mægtige Indianer-Høvding øver særlig Tiltrækning paa Kvindekønnet, der i tætte Skarer vandrer ud til Lorry Feilberg for at beundre dette Fænomen af et Mandfolk paa 410 Pund og 76 Tommer.

Assessor Møller ved 5. Kriminalkammer har nu i Gaar afsluttet Forhørene angaaende Ordenshandelen. Akterne sendes nu til Justitsministeren.

Forvalter ved Vestre Fængsel, cand. polyt. E. Leth, faldt i Gaar død om paa Gaden, ramt af et Hjerteslag.

Den udmærkede Skuespiller Jacques Wiehe fejrer 25 Aars Jubilæum i Overmorgen, Fredag.

I den Anledning er der Jubilæumsforestilling paa Kasino.

Den i Gaar omtalte Velgørenheds-Underholdning, ved hvilken bl. a. Fru Betty Hennings optræder, finder ikke Sted i Rantzausgade, men i Kasinos Koncertsal.

I »Scala« vil Mlle Cornilla fra Gaîté Theatret i Paris i Aften danse tre nye Solodanse: Miroir de Faust, Sylvia og Sabattiere.

Hr. Breidahl gentager sin Konference endnu 2 Dage for paa Fredag at møde op med en fuldstændig ny Konference om et saa aktuelt Emne som »Jyllands Storby«.

Rottekrigen føres stadig med stor Iver. I den forløbne Uge mistede 2704 Rotter Livet her i Byen.

I Aften har Dagmarteatret Premiere paa »Dagbladet Lyset«, et engelsk Stykke, der her imødeses med megen Interesse.

Symaskiner billigst, 4, Nikolaigade 4.

Et Køretøj knust af Toget.

Aalborg, 12. April (R. B.). Eftermiddagstoget fra Sæby til Aalborg har i Dag ved Gaarden »Bredmose« paakørt en Befordring, tilhørende Gaardejer P. Skak, Hudgrup. Vognen knustes og Skak kom en Del til Skade og maatte tages under Behandling af en Læge, der var med Toget.

Heymann Blochs Vaskepulver
dobbelt saa drøjt som de udenlandske

To Lig i Havnen.

Nogle Arbejdere paa Larsens Plads saa i Gaar et Lig drive i Havnen tæt inde ved Bolværket. Fra en Baad fik man saa Liget bjerget over i Trangraven, hvorpaa det bragtes til St. Johannes Stiftelsens Lighus.

— — —

I Morges fandtes atter et Lig, denne Gang i Lystbaadehavnen. Det drev i Vandskorpen og med en Del Besvær fik man det bjerget i Land, hvorpaa Politiet lod det bringe til St. Johannesstiftelsen.

De to Druknede er endnu ikke genkendte.

En Syerskes Roman.

Københavner-Fortælling

af

Jens Hammer.

(Fortsat.)

— Er det Dem, Emma. Ja, jeg har ventet paa Dem her, Frøken. Jeg skulde jo bringe Dem en Besked fra Hr. Tegner.

— Fra ham. Frøken Andersen greb den lille Syerskes Haand. Nao og hvad vilde han gøre?

— Imorgen, kære Frøken. Imorgen, sagde Emma smilende. Her tør han ikke komme. Han spørger om ikke Frøkenen skal hen og gøre Indkøb et eller andet Sted. Trænger De ikke til Handsker f. Eks.

— Til Handsker? Hvad i al Verden skal det sige. Emma bøjede sig helt ind til hendes Øre og hviskede:

— Jo for saa vil jeg ogsaa købe Handsker i den samme Forretning. Der holder en Automobil udenfor og venter paa mig. Naar De gaar ud derfra saa træder De derind. At der kun var en Kvinde, der traadte ud fra Vognen, og at der gaar to derind, det lægger ingen Mærke til, og vi har sikret os mod at blive belurede — ja, det haaber jeg da. Han venter Dem paa et Sted, hvor De og han kan tale sammen i Ro.

— Ja, ja. Sig til ham, jeg skal komme. Lad mig se. Der ligger ude paa Vesterbrogade, lige ved Torvet, en Forretning paa højre Side. Jeg siger, jeg gaar ud for at besøge en af mine tidligere Kursuskammerater. Der kommer jeg ind, naar Klokken er, lad mig se, lidt over et. Ja sig til Hr. Tegner, at jeg har vigtigt nyt at fortælle ham. Brylluppet er fastsat til om otte Dage.

— Om otte Dage. Emma var lige ved at glemme, at hun skulde tale sagte. Du gode Gud. Hvad er det da for et Hastværk, det Menneske har.

— Ja, ser De, hans Fader er død, og nu skal han vende tilbage .... Aa, men lad os vente med alt det til i Morgen. Jeg ser jo ogsaa Dem derude. Og jeg skal nok komme. Hun rakte Emma Haanden, og den lille Syerske tog den, trykkede den og nikkede til den unge Grossererdatter, som om hun vilde sige til hende: Vær nu ikke bedrøvet men stol paa mig!

Saa hoppede hun rask ud af Døren; men netop det hurtige i hendes Bevægelser beredte hende en Overraskelse, baade hende og en anden.

Thi udenfor Døren løb hun lige i Armene paa Kammerpigen Josefine. Det blev til et ligefremt Sammen-

40)

Aagerkarlens Datter.

Lindis stod ved Siden af Margarethe, der med Kost og Støveklud tørrede Støvet af Væggene.

— Jeg føler mig helt uhyggelig ved Synet af alle disse strenge, alvorligt skuende Ansigter, hviskede hun sagte, som frygtede hun for, at noget ukaldt Øre skulde være i Nærheden.

— Nu kan de intet Ondt gøre mere, ytrede Margarethe med et hurtigt Sideblik til den unge Kone, der gysende foer sammen. Har De forresten Lyst til at se den sorte Jutta? Hun hænger inde i Salen her ved Siden af — i Krogen ved Døren — Grevinden kan ikke lide Billedet.

En mørkt skuende, ung Kvinde med sorte, over Øjnene sammengroede Bryn, brede Næsefløje, der varslede om Heftighed og Lidenskabelighed, og trodsig krusede Mundvige stirrede ned med Lindis. Billedet var indrammet i en tarvelig, bronceret Ramme, der ved sin næsten søgte Prunkløshed stod i grel Modsætning til de andre Billeders prægtige Guldrammer. Det dybt sorte Haar laa i høj Frisure paa det fine Hoved, og ildfulde Stene funklede deri.

— Se paa Teinten! Forædlet Negerace, hørte jeg forleden Frøken v. Bietinghoff sige, der selv er saa blond og har en Teint som Sne. Margarethe førte Støvekluden let hen over Billedet. Der ligger noget fængslende i de mørke Træk, men dog er Ansigtet ikke smukt; ved første Øjekast gør det næsten et frastødende Indtryk.

Lindis svarede ikke noget paa denne Ytring. Hun betragtede den sorte Juttas smalle Hænder, der var af sjælden Skønhed, og disse to, underskønt formede Hænder hvilede i Forgrunden af Billedet med den sorte Fløjlskjole til Underlag og dannede en virkningsfuld Staffage. — Og med disse svage, sirligt formede Fingre havde hun hobet Guld paa Guld og samlet sin Skat af dyre Stene.

Lindis vendte sig brat om.

— Hvor er Grevinde Elisabeth?